

LUPȚA

Apare în fiecare zi de lucru.
Abonament: 1 an 24 cor., 6 luni 12 cor.,
3 luni 6 cor. — România: 1 an 40 cor.
— Telefon Nr. 47—82. —

.. . . APARE
sub direcția unui
comitet de redacțiune.

Redacția și Administrația:
BUDAPESTA, VII., István-ut 11
insertiuni după învoială.
Scrisori nefrancate se refuză.

Încă odată transacțiunea cu Austria.

În articolul de ieri ne-am ocupat cu partea politică a transacțiunii. Ea însă are și o parte economică. Și luând în seamă spiritul timpului, am putea zice, că prevalează această parte, care se referă mai mult la interesele vieții politice, decât la chestii de drept public și de politică de stat.

De aceea ne interesează și pe noi această parte economică, tot așa, ca și cea politică.

E drept, că amorțeala proverbială românească, rămâne indiferentă, atât față de partea politică, cât și față de cea economică. Puțini, foarte puțini, se ocupă la noi cu chestia transacțiunii. Doară numai câte un oficiant sau director de bancă, și redacția „Revistei Economice“ mai reflectează la această chestie vitală.

Publicul cel mare, grosul națiunii are alte lucruri grave, nu are vreme să-și mai bată capul și cu așa ceva.

Bine face, rău face, e altă vorbă. Adevărul e, că nu-și bate capul cu chestia vamală, cu tarifele, cu tractatele comerciale, cu industria și comerțul, cu importul și exportul, cu Annaberg și căile ferate din Bosnia, și altele. La această stare de lucruri se poate aplica proverbul român: „nu mă doare, nu mă leg“.

Este aceasta un fel de letargie, un fel de dezinteresare nejustificată față de viața publică, este un fel de evitare a valurilor mari, cari aduc în mișcare masele mari ale muncitorilor pe tema industriei și a comerțului. Românii, fiind vorba de masele mari ale poporului, sunt agronomi sau crescători de vite. Femeia română, cu admirabila ei industrie de casă, provide aproape toate trebuințele membrilor familiei, pentru cari, lumea cea mare, cu vârtejul amețitor al celor ce merg și vin, și se sbat după milioane, ceata de oameni, cari cumpără și vând, furnizează, înmagazinează, fac modă, sau admirabile construcții arhitectonice ca: corăbii pe mare, șine pe dealuri și viaducte deasupra prăpăstiilor; clădesc palaturi și sapă canale, regulează țărături și înzestreză fabrici, fac artă sau transformă mâne ce au făcut astăzi,—pe ei îi lasă nemișcați, ce e drept observă ei, gândesc, reflec-

tează, dar sfârșitul e, că se retrag în colibioara lor dela munte sau dela șes, și-și văd de necazurile lor zilnice.

Bine să ne însemnăm că aceasta indiferență este numai aparentă. Poporul nostru are sentiment și pricepere pentru lucrurile acestea. Dovadă e comerțul brașovenilor, industria lugojenilor, stabilimentele de industrie și comerț din România liberă.

Ca să spunem o judecată dreaptă, trebuie să cunoaștem împrejurările în cari trăim și firea poporului nostru.

Face-se în țara noastră industrie națională? Este comerțul nostru național în adevăratul înțeles al cuvântului? Este el un ce comun al popoarelor cari locuiesc în țara aceasta?

Bine să ne deschidem ochii, ca să vedem adevărata realitate a lucrurilor. Transacțiunea cu Austria e un monopol exclusiv al dirigenței politice. Plăsmuirea ei, instituirea ei, executarea și foloasele ei, rămân în mâna, sub conducerea și manipularea aceluia, cu cari Românii noștri până mai eri alaltă eri nu doreau să aibă raporturi de loc, cu atât mai puțin raporturi de natură mai intimă. Căci vorbele poetului:

„Cine-a îndrăgit străinii,
Mânca-i-ar inima câinii“,
se văd a fi de o valoare dogmatică pentru Români pe toate terenele.

Și să nu credem că acesta e un rău mare sau, ce e și mai mult, o primejdie de moarte pentru noi. Nu! Din contră, dacă ne gândim la puvoial de destrăbălare și de imoralitate, ce au adus cu sine și susține și astăzi curentul nesănătos, ce s'a ridicat la suprafață în țara noastră pe terenul industriei și a comerțului, putem afirma, că e un mare bine pentru națiunea noastră, că masele mari ale poporului nostru au rămas neatinsse de miazmele, de putregaiul și de infecțiile, ce bântuie în viața noastră publică comercială și industrială. Asanarea trebuie se vie. Va veni după acest potop de imoralitate epoca libertății popoarelor, și atunci, poporul nostru, conservat, integru și viguros, în moravurile sale bune și curate, va putea pași pe terenul comerțului și al industriei sale naționale producând rezultatele, ce le putem aștepta dela aptitudinile sale naturale.

Până atunci transacțiunea economică cu Austria este pentru noi, ca alte suflări de vifore, sau adieri de

vânt. Le simțim, le judecăm, le cunoaștem, dar ne lasă impasibili, neatinși. Când va veni vremea noastră, și vom avea condițiile recerute de a ne afirma, ne vom spune cuvântul, bine știind că va călca în cumpănă.

Transacțiunea în Cameră. Astăzi s'a început în camera deputaților discuția asupra transacțiunii încheiate cu Austria și ridicarea cvotei Ungariei la cheltuelile comune.

Discuția, pe semne, va lua dimensiuni mari căci afară de croați, cari în ședința de astăzi au și început lupta, și de naționaliști, dintre cari de asemenea mai mulți vor combate proiectele aceste, — vor lua cuvântul și mai mulți deputați guvernamentali *contra* proiectului. Probabil va vorbi în contra proiectului și fostul ministru de justiție Polonyi.

La ședința de astăzi, dintre deputații români au fost de față dnii Dr. T. Mihali, Dr. V. Lucaciu, Dr. I. Maniu și Dr. Șt. C. Pop.

Regele se bucură. După cum am anunțat în numărul nostru de ieri, ministrul-șef Wekerle a fost primit Dumnică în audiență de către Majestatea Sa, pentru a-i raporta despre mersul afacerilor politice. «Majestatea Sa s'a bucurat — se zice în comunicatul oficios — că guvernul ungar tranșează chestia transacțiunii atât de repede și fără de buclucuri».

Meritul e, firește, al partidului independist, care și-a pus la o parte programul revoluționar de până acum pentru a se dovedi de cel mai leal partid guvernamental.

Transacțiunea se va vota, cvota se va ridica... și cu toate aceste, nu se aduce nici o știrbire programului kossuthist, căci — aceasta a zis-o Excelența Sa dl Kossuth Franți — căci «partidul independist e împotriva cvotei însăși, și nu împotriva ridicării ei. Programul independist nu permite votarea cvotei, dar nu se declară în chestia ridicării ei»...

Majestatea Sa are toate motivele să se bucure... «Ja, dieser Franzi ist doch ein gemüthlicher Herr...»

Banul Croației în Budapesta. În cursul zilei de ieri, banul Rakodczay a avut mai multe întrevederi cu ministrul-șef Wekerle și ministrul croat Iosipovich. În întrevederile aceste s'a discutat în rândul întâi constituirea noului guvern croat, căci banul nici până în ziua de astăzi n'a reușit

să găsiască oameni politici cari să lucreze alături de el.

În culoarele Camerei ministrul președinte și ministrul croat au avut eri o consfătuire lungă cu fostul șef de secție croat Sumanovici și cu fostul deputat croat Dedovici, pe cari ministrul-președinte a încercat să-i înduplece să intre în cabinetul lui Rakodczay. Ambii au refuzat. Incercarea banului a dat, dară, din nou faliment.

Cea-ce era de prevăzut s'a și întâmplat, însă. Azi a apărut un comunicat oficial în care se spune că ministrul-președinte n'a stăruit pe lângă cei doi politicieni croați și că în consfătuirile cu banul Croației nu a fost vorba de formarea guvernului croat.

Cum să și fi fost vorba de criza croată! A fost vorba numai de prospectele viitoarei recolte de grâu din republica San-Marino.... Aceasta e doară pentru Ungaria chestiunea cea mai actuală și mai urgentă. Acasă e pace și mulțumire.....

ROMÂNIA.

Inchiderea sesiunii Sfântului Sinod.

La 6 Noemvrie n. s'a ținut ultima ședință a Sf. Sinod pentru sesiunea de toamnă.

Ședința s'a deschis la orele 9 dimineața, fiind prezenți toți membrii Sf. Sinod.

P. S. S. Episcopul Romanului cere și Sf. Sinod aprobă, a se citi declarația părintelui econom stavrofor Simeon Popescu, prin care retractează cele zise în memoriul său, adresat comisiei Episcopilor însărcinați cu cercetarea cărților de învățământ religios, cursul secundar, din anii trecuți.

Tot P. S. S. citește raportul relativ la cererea unei societăți de ornamentația icoanelor cu broderii pe margini, care se lasă a se cerceta definitiv la viitoarea sesiune.

Prea Sfințitul Episcop al Râmnicului Nou-Severin propune, ca să se pună icoane în toate școlile din țară reîm-

primându-se în tipografia cărților bisericești după modele date de I. I. P. P. S. S. Mitropolii.

Sf. Sinod aprobă.

Se naște mare discuție în privința propunerii de a se preda învățământul religios în clasele primare și în cursul secundar, precum și a chestiei dacă propunătorii lui să fie preoți sau mireni? Chestiunea rămâne pendentă.

Prea Sfințitul Sofronie Craioveanul aduce la cunoștința Sf. Sinod, că în a întocmit calendarele în broșură și foaie volantă asemănat obligației dată de Sf. Sinod din sesiunea trecută, dar că administrația Casei Bisericești tipărește numai pe cel de «perete».

După propunerea I. P. S. S. Mitropolitului Moldovei și Sucevei se hotărăște din nou, a se tipări și cel în broșură în atâtea exemplare, cât este numărul parohiilor din țară.

La orele 12 jum. d. ministru Spiru Haret citește mesagiul de închidere a sesiunii de toamnă a Sf. Sinod.

*

Desvălirea statuei lui L. Catargiu.

D. G. Gr. Cantacuzino, președintele comitetului pentru ridicarea monumentului lui L. Catargiu a pășit la tribună și a rostit următoarea cuvântare:

Domnilor!

Astăzi suntem chemați a sărbători amintirea unui mare patriot, unui fruntaș fără seamăn, reprezentantul respectat al unei generațiuni de Titani, care, prin munca ei stăruitoare și credința-i nestrămutată într'un ideal, a croit și statorniciț calea neamului românesc către un viitor măreț.

Născut dintr'o veche familie pământească, crescut la școala curată a patriotismului dezinteresat, în mijlocul epocii memorabile a frământărilor redeșteptării naționale, Lascar Catargiu a intrupat în persoana sa toate virtuțile, cari atrag stima și respectul public către omul de stat merit prin calitățile sale eminente a ocupa treptele cele mai înalte pe scara socială.

Pe atât de bun și de blând în raportu-

rile sale intime, pe cât de neînduplecat și energic în afacerile publice, Lascar Catargiu înfățișează tipul omului de stat impecabil și înțelept, care străbătând cu fruntea sus furtunile vieții politice, nu se încovoae niciodată și respinge cu dispreț compromisiunile îndoelnice și calculele politicianismului necurat.

Nici un act public însemnat, nici un eveniment de seamă atingător de prezentul sau viitorul patriei nu s'a petrecut în lungă și roditoare viață a lui Lascar Catargiu fără ca dânsul să nu fi fost părtaș la luptele și nevoile țării.

Atunci, când la anul 1848 un vânt de liberalism constituțional începu a sufla peste principatele Dunărene, L. Catargiu împreună cu tineretul moldovean din acel timp, aruncă bazele mișcării naționale, care la anul 1856 și următorii consacra unirea țărilor surori.

Prefect de Galați sub domnia lui Grigore Vodă Ghika, Lascar Catargiu fu ales în anul 1857 deputat în Divanul Adhoc al Moldovei.

În acea calitate dânsul a luat o parte vie la toate lucrările acestei însemnate adunări și avu gloria d'a subsemna, împreună cu toți marii patrioți moldoveni din acel timp, dorințele memorabile, cari au constituit de atunci crezul politic al României moderne.

În anul 1858 Lascar Catargiu a figurat printre candidații la Domnia Moldovei și într'un avânt demn de acest caracter antic dânsul a declinat în interesul concordiei și înfrățirii la onoarea ce i se propunea figurând chiar în ședința Adunării din 5 Ianuarie anul 1859, ca scutator lui Alexandru Ioan I, la alegerea ca Domnitor a Moldovei.

La 14 Martie 1859, Adunarea Legiuitoare a Moldovei alege pe Lascar Catargiu, membru în comisiunea centrală din Focșani, menită a pregăti legile comune ambelor Principate Unite. Iar la 27 Aprilie, același an, domnitorul Cuza îl numește ministru de interne al Moldovei, în cabinetul prezidat de Manolache Costache E-pureanu.

După îndoita alegere a lui Vodă Cuza, la proclamarea definitivă a Unirii, primul parlament al României, care pe acel timp avea de președinte de drept pe Mitropolitul Primat, alege la 24 Ianuarie 1862 pe Lascar Catargiu ca vice președinte al său. În această calitate L. Catargiu a prezidat în ziua de 9 Iunie 1862 memorabila ședință

FOIȚA ZIARULUI „LUP TA“.

O zi de vară.

Mașina răbufni încă odată, cureaua căzu și toată lumea se grăbi să curețe locul pentru ceata următoare. Apoi se împrăștiară care încotro să mănânce. Oamenii lui Iordan făcură cerc în jurul unei fețe de masă întinsă în mijlocul ariei. Pe ea fumegau două mămăligi. Alături era un cazan cu fasole și unul cu pește sărat. O nevastă se căsnea să facă fie-căruia parte dreaptă.

— Dar rachiul? — întreabă unul.

— Rachiul? Vine acuma și rachiul — răspunse femeia puindu-și mâna strașină și privind spre sat: Acum trebuie să pice și Iordan cu rachiul.

Să mai așteptăm.

Cei tineri însă, mai nerăbdători, începură să mormăie și se apucară să-și înghiță porția. Toader, pândarul, îi îndeamnă:

— Ori mai vine, ori nu mai vine rachiul, mai bine luați de mâncăți, că ce-i în mână, nu-i minciună.

— Dar tu ce rost ai aci? — îl întrebă unul.

— Eu? Eu am mai mult rost, ca voi: că n'a vrut să-mi dea znopi ca toată lumea și mi-a zis, că-mi dă boabe. Și de-aia am venit să nu-l slăbesc, că dacă și-o duce grâul acasă, nu mai văz un bob. Nu-l știu eu cine e?

Apoi întorcându-se către Maria:

— Și ce-mi dai căpățină să n'am ce alege? Pune ici mijloc!

Auzi drăcie, dacă s'a mai pomenit, să împartă ca la copii, să nu lase oameni să mănânce la un loc...

Timpul trece însă și Iordan nu se zărea.

— Bată-l focu, de om să-l bată! — ocăra femeia.

— Și să-l ia și dracul — îi ură unul.

Mai așteptară. Soarele îi dogorea în ceafă. Pe fețele lor nădușala curgea râuri prin praful așezat din belșug. În toate părțile pe arie, oamenii înghițeau cu poftă glumind. Și Iordan nu mai venea.

Și sătui de a tot aștepta, unul câte unul se apucă să mănânce, pe când alții isprăveau și dojenile, atâta vreme contenite acum începură să curgă.

— Apoi frumos e una ca asta, lele Catrină? — întreabă pândarul.

Catrina puse ochii în pământ și nu zise nimic.

De o parte, câțiva sfătuiau. Câte-un crâmpieiu de înjurătură răsuna peste toată aria.

— Tot mai bine la ciocoiu! — zise unul.

— Care i ăla? — întreabă Toader.

— Eu!

Și un omuleț își făcu loc printre oameni și se așeză în fața lui Toader.

Ochii lui mici, neastâmpărați, aveau o căutătură trufașe.

Nasul îi era lat, buzele supte, de o culoare ștearsă, ca și cele câteva fire de mustață ce-i intrau în gură de câte ori vorbea.

Cămașa lui era sfâșiată de la umer până la brâu. Pe cap avea o căciulă roasă plesnită 'n fund, în picioare o opincă nouă și una zdrențuită.

Toader îl privi o clipă.

— Nu știi ce vorbești, măi Licsandre

Ba tu nu știi ce vorbești, că dai dreptat ăștia. Ia spune-mi unde s'a mai văzu una ca asta, să te aducă la arie cu șosel

la finele căreia ilustrul Barbu Catargiu, primul ministru al României, a plătit cu viaţa devotamentul său către interesele superioare ale ţării şi hotărârea sa d'a păstra neatinsă ordinea publică ameninţată.

În urma asasinării marelui Barbu Catargiu, domnitorul Cuza oferă la 18 Iunie 1862 lui Lascar Catargiu însărcinarea formării ministerului, însărcinare pe care o declină fără ezitare ilustrul răposat.

Reales vicepreşedinte al Adunării deputaţilor în sesiunile anilor 1863 şi 1864 Lascar Catargiu prezidă neîntrerupt dezbaterile viforoase cari au caracterizat şedinţele din acele timpuri frământate până în ziua de 2 Maiu 1864, când reprezentatiunea Naţională fu împrăştiată «manu militari». În acea zi preşedintele ei Lascar Catargiu acoperindu-şi capul în semn de protestare, rămase nemişcat pe fotoliul prezidenţial până la subscrierea procesului-verbal menit a reaminti posterităţii violarea imunităţii parlamentare şi înlocuirea regimului reprezentativ prin guvernarea bunului plac.

Cu anul 1866 începe pentru Lascar Catargiu faza cea mai strălucită a vieţii sale publice. Evenimente de o însemnătate capitală pentru viitorul României se desfăşură atunci cu o repeziciune uimitoare.

Regimul loviturii de stat se prăbuşeşte sub propriile sale ruine.

O Locotenentă Domnească de trei, din care făcea parte şi ilustrul răposat înlocuieşte regimul căzut.

Orizonturi noi se deschid pentru România.

Cu ilustra dinastie ereditară, care era chemată a înlocui vechia domnie pămînteană electivă, urma a se inaugura constituţiunea liberală, aşteptată cu nerăbdare timp de către toţi românii patrioţi.

(Sfârşitul va urma).

Bizantinii Kossuthişti.

— Conferinţa partidului kossuthist. — Ridicarea cvotei. — „Formula” băncii. —

Eri seara, dela orele 5 până după orele 9, partidul kossuthist a ţinut o conferinţă politică, la care au luat parte şi miniştri Wekerle, Appony, Günther, Darányi, Jekelfalussy, apoi secretarii de stat Popoviciu, Szterényi, Tóth János, Mezössy Béla, Désy Zoltán şi Meskó László.

În conferinţa aceasta s'a discutat — conform uzului, — proiectul despre tran-

saţiunea cu Austria. Partidul kossuthist a primit cu majoritate zdrobitoare atât transacţiunea, cât şi ridicarea cvotei. Numai 8 deputaţi au votat împotriva proiectului fără să-şi tragă însă consecvenţele şi să iese din partid. Ei rămân şi pe mai departe lângă oala cu carne. Şi bizantini şi revoluţionari....

Raportorul proiectului, Földes Béla declară, că guvernul ungar în ce priveşte tariful n'a fost în stare să câştige favorurile ce le-ar fi dorit. Nu s'a putut, fiindcă — nu s'a învoit guvernul austriac. Propune primirea proiectului.

(Ne aducem aminte de o vorbă veche despre vitejia armatei naţionale, spusă — dacă nu ne înşelăm — de Eötvös Károly. Cică: «Armata honvezilor e cea mai vitejească armată din lume. S'ar duce în zbor până la Viena şi ar cuprinde-o în 24 de ore, dar — nu-i lasă armata austriacă!»)

Holó Lajos face critica proiectului. Nu-i convine punctul referitor la replătirea datoriei de stat, fiindcă conform noii transacţiuni datoria aceasta trebuie replătită în 22 de ani, pe când altminteri replătirea s'ar fi putut amâna chiar şi 100 de ani. Se poate întâmpla, ca Austria să ceară replătirea chiar atunci, când situaţia financiară e mai grea, sau când Ungaria va fi ocupată cu înfiinţarea băncii naţionale independente. Nu-i place nici ridicarea cvotei, fiindcă ridicarea aceasta e injustă. Cu toate aceste primeşte transacţiunea şi primeşte şi ridicarea cvotei.

Apoi prezintă vestita «formulă a băncii.» Prezintă formula numai decât şi în traducere germană. «Formula» aceasta are următorul text:

«Este în interesul ambelor state, ca relaţiile economice dintre ele să fie regulate printr'o pacinică învoială. De aceea şi până la o eventuală separare vamală, după expirarea contractelor vamale internaţionale, partidul independist şi 48-tist, aprobă şi-şi dă tot concursul pentru ridicarea la valoare de lege a proiectelor de lege, cari vor regula până atunci relaţiile economice dintre Austria şi Ungaria.

În ce priveşte ridicarea cvotei, partidul independist, deşi recunoaşte, că prin aceasta se agravează foarte mult poziţia ţării, dar totuşi, având în vedere poziţia critică şi pentru a nu împinge din nou ţara în stare de ex-lex, îşi dă concursul la ridicarea cvotei, socotind de echi-

valente despăgubirile câştigate pe alt teren, îşi păstrează însă neschimbate principiile sale referitoare la afacerile comune.

Partidul independist, declară însă, că pe întreg domeniul afacerilor comune, dreptul public al Ungariei nu este pe deplin satisfăcut, mai departe şi faptul, că toate organele principale ale afacerilor comune sunt dislocate fără excepţie numai în Austria, toate acestea fac ca cvota purtată de Ungaria să nu fie justificată.

Referitor la crearea băncii naţionale maghiare, partidul independist cu satisfacţie ia la cunoştinţă, că s'au făcut paşii necesari pentru ridicarea ei, având Ungaria dreptul de a dispune liber în chestia această după expirarea contractului respectiv. Această dispoziţie dă posibilitatea, că partidul independist să-şi poată realiza unul dintre principalele sale puncte.

Tot-deodată partidul independist socoteşte de necesar, ca să se esmită o comisie parlamentară, care în înţelegere cu guvernul să discute chestia băncii naţionale maghiare, despre care lucru partidul va face propunere în parlament.

Împotriva proiectului vorbeşte fostul ministru de justiţie Polónyi Géza.

Înainte de toate ar voi să fie în clar cu unele lucruri şi anume: este oare posibil, ca majoritatea să decidă, dar minoritatea să nu fie obligată a merge mână în mână cu ea, ci să se dea frumos la o parte; după aceea, poate-se face oare chestie de partid la votarea unor anumite proiecte, în care caz minoritatea să se vadă necesităată a-şi trage consecvenţele? E împotriva iunctimului cu cvotă, căci vede un regres faţă de trecut şi lucrurile stau așa că dacă excepţionezi un singur punct, trebuie să condamni tot proiectul din cauza redactării sale. Nainte era obiceiul să se obţină aprobarea regelui mai înainte de a decide parlamentele; acuma ce să vezi?..... Guvernul s'a obligat înainte. Dacă guvernele nu încheiau transacţia, nici vorbă nu putea să fie de urcarea cvotei; prin urmare e absurd să vorbeşti de forţă majoră. Şi când te gândeşti că n'am obţinut nici o recompensă pentru urcarea cvotei! După Hollo această recompensă ar forma-o posibilitatea înfiinţării băncii naţionale. Dar acest drept e indiscutabil! Las'că înfiinţarea băncii naţionale nici așa nu e asigu-

cu momele şi apoi să plece la sat să te lase așa, să te poarte cu vorba c'o să vie, c'o să vie şi el să nu mai vie?

Ce? unde s'a ajuns, acum câtă să-şi bată joc de oameni?

Mai ieri-aľaltăieri mânca mămăligă goală şi Duminica umbra după unul şi după altul să-i facă cinste să bea şi el un cinzec şi acuma? vezi bine că-i mai de treabă boierul. El ce-a vorbit că-ţi dă, ăi dă!

Așa e! — murmurară oamenii.

— Am văzut eu, când a adus un boloboc plin de la gară; — zise unul.

— Şi fasolea nu e apa chioară la boier.

— Şi peştele nu e împutit.

Oamenii se strângeau în jurul lui Toader privindu-l duşmănoşi.

Mai veneau şi din alte cete şi grămada se îngroşea mereu.

Catrina în vremea asta şedea lângă grămadă, cu faţa în palme.

Toader se uită la ea. Ii văzu pieptul sbuciumându-se şi faţa lui se aprinse.

— Sunteţi nişte netoţi! — răcni el. —

Sunteţi învăţaţi să slugăriţi şi asta e! Nu v'aţi săturat, că vă ia dijma una şi una şi vă dă numai locurile secătuite, în care

nici neghina nu mai creşte. Nu v'ajunge când vă chiamă să-i faceţi zilele când vă crapă şi vouă inima de treabă. Şi tot el e ăl bun?

Şi ai voştri, care îndură ca şi voi necazurile şi cu care vă ajutaţi la nevoe, ăia sunt răi şi ai dracului? Apoi cum dracu să vă mai ajute Dumnezeu?

Licsandru sări în sus şi rotindu-şi ochii împrejur, începu:

— Auzi dumneata, prăpăstii, auzi! Dar ia spuneţi dumneavoastră, oameni buni, a văzut cine-va vre-un ajutor dela Iordan?

Hai?

— Da, pe dracu! răspuse unul. Astă iarnă mi s'a întâmplat de şi a rupt nevasta un picior şi m'am rugat de el să-mi dea căruţa s'o duc până la Budeşti, la o babă şi n'a vrut să mi-o dea. Dacă i-am zis că-i plătesc cât mi-o cere, el mi-a răspuns că nu-i trebuie banii mei, că slavă Domnului are ce mânca.

Şi a trebuit să mă rog de Stanciu, care mi-a dat omul numai decât, şi el vecin cu mine, n'a vrut.

— Dar când a gonit-o pe tuşi-sa din casă? începu iar Licsandru.

Apoi tu ştii ce şarpe e ăsta? Cum a murit fratele mă-si s'a dus şi a gonit femeea din casă, pe vreme de iarnă şi-a închiriat casa perceptorului, să puie percepţia acolo...

— Dar cu boii lui Zamfir Ţiganu....

Un băiat ce veni în goană şi oprindu-se în faţa oamenilor zise pe nerăsuflăte:

— Ştiţi unde e nea Iordan? E pitit la marginea porumbului de colo şi se uită încoace!

— Şi dă-l în tun! ziseră vre-o câţi-va şi se aruncară iarăş asupra pindarului.

Toader era încolţit din toate părţile. Numai ştia ce să răspundă. Privea când la Catrina, când la oamenii, cari par'că uitaseră că el nu e de cât un pândar şi nu le e vinovat cu nimic.

— Şi apoi, mai la urma urmii, ştii ce e? zicea Licsandru.

Boieru e boier, nu e ruşine să-i cери lui şi dacă te mai scoate une ori din sărite, ei, e boer. De la el vedem şi bune şi rele. Ce vrei? La urma urmii, așa a fost de când lumea. Dar ăsta? Ce e el? Ce, crede că dacă a înodat şi el câte va parale e priopseală mare şi trebuie să ţie nasul sus?

— Așa sunt toţi ăştia! adause altul. Cum

rată, căci până când își va isprăvi lucrările comisiunea parlamentară, ce se va alege cu partidul guvernamental de astăzi, care între altele mai are de introdus și sufragiul universal?

Ministrul președinte spune cu toată sinceritatea, că nu e aderentul băncii naționale. Guvernul trebuia să abdică. Nu există partid în parlament, care să sprijinească o tranșacție mai rea decât asta, deci dacă s'ar provoca criză, guvernul în curs de 8 zile ar fi din nou la locul său, având posibilitatea de a încheia o tranșacție cu mult mai bună.

În apărarea proiectului își ridică cuvântul și ministrul Apponyi. Primește formula lui Holló și roagă conferența să primiască tranșacțiunea, fiindcă nu s'a putut încheia o tranșacțiune mai bună.

Gaál Gaszton declară, că el personal votează atât tranșacțiunea, cât și ridicarea cvotei, dar face apel la alegători. Își depune mandatul. Dacă alegătorii îl realeg, — votează proiectul.

Farkasházy Zsigmond declară, că va vota contra lor.

Bătrânul cărunt Szappanos István încearcă să vorbiască și el, dar e întrerupt numai decât. «După un trecut independent de 50 de ani, n'aș fi crezut că voi ajunge timpul ca cineva să-mi ceară să votez ridicarea cvotei». («Sezi! Taci!» — îl întrerup kossuthiștii bizantini).

Se trece la votare. Se votează prin sculare. Rămân pe scaune numai 8 inși: Weselényi Ferenc, Marjay Péter, Farkasházy Zsigmond, Gaál András, Endrey Gyula, Polonyi Géza și Dezső și Csépany Géza.

«Formula» lui Holló se primește cu unanimitate. După conferința de ieri nu mai încapă nici o îndoială, că în Camera tranșacțiunea și ridicarea cvotei va fi primită cu majoritate.

Comisia austriacă a cvotei a ținut ieri în Viena o nouă ședință în care s'a continuat discuția în chestiunea tranșacțiunii. Deputatul Laginja, în numele alianței slavilor din sud, declară, că va lupta împotriva proiectului. Se solidarizează cu delegații croați din Camera ungară și cu toate cererile lor ce le-au formulat în discursurile lor sosite în Camera ungară, fiindcă pretensiunile lor sunt ueste!

a răsărit nițel începe de nu se mai uită la nevoiași decât când au ei nevoie și apoi le dă cu piciorul.

Fețele tuturor erau aprinse. Unii strângeau furcile în mâni, alții scrâșneau din dinți. Toți vorbeau de odată. Fiecare avea câte un foc la inimă, unul contra lui lordan, altul contra cârciumarilor, altul contra popii, alții contra învățătorului....

Catrina își ridicase capul și acum privea curioasă ceata oamenilor să vadă unde or să ajungă.

Tinerimea însă, era împrăștiată printre șiri și purcoaie.

Copii lăsaseră vitele în plata Domnului și se tăvăleau în pleavă țipând. Fețele lor erau pline de sudoare și de praf; părul de paie. Iar soarele în toiul lui dogorea cu putere, văzduhul era liniștit, când și când un stoc de grauri trecea ca o vijelie și se perdea în depărtare. În alte părți se auzeau mașini șuerând. De după șire veneau țipete și râsete ascuțite.

Mașinistul dete semnalul. Parte din oameni erau tocmiți și la ceata următoare.

Și din nou mașina începu să huruie și nori de praf să înghiță aria.

(Sfârșitul va urma).

BULETIN PARLAMENTAR

Ședința Camerei dela 12 Nov.

Președinte *Návay*,

Ședința se deschide la orele 10 a. m.

Camera are aspectul obicinuit, băncile aproape goale.

În unele cercuri se discută viu conferența de aseară a partidului independent, în care s'au primit toate proiectele guvernului fără modificare.

De altfel și vorbirea de ieri a lui Lengyel Z. a produs efect și e viu discutată, — încolo însă n'a avut rezultat, de oarece deputații fac, ce zice guvernul. Asta au dovedit-o ieri.

La proiectul tarifului vamal vorbește Surpilo. Toți ascultă de oarece vorbește ungurește. E interesant cum își rupe limba cu pronunțarea cuvintelor ungurești.

Nu primește proiectul, declarând, că ei Croații au fost și sunt pentru despărțirea economică și politică a Ungariei de Austria. Spre ajungerea acestei ținte, însă, nu se face nimic din partea coaliției.

Spune, că unele puncte din proiect atacă vădit interesele populației croate.

În fine, guvernul nu numai că nu s'a ținut de declarațiile făcute mai înainte, ci a făcut chiar în contră. Amintește ca exemplu legea despre căile ferate și spune, că ministrul președinte nu s'a ținut de cuvânt.

Președintele în două rânduri îl face atent să nu devieze dela obiect, apoi îi ia cuvântul.

Urmează la cuvânt deputatul Roici. Se naște un tumult, de oarece Roici vorbește în limba croată. Patrioților nu le convine faptul acesta, ci zbiră ca niște rabiți „vorbește ungurește“. Croații încă răspund, că vorbesc croaște în urma unui drept cardinal înscris în lege.

După liniștirea spiritelor Roici continuă până la 11 și jum., când ia cuvântul deputatul Surmin. Vorbește tot croaște, des întrerupt de aprobările croaților. În cursul vorbirii se naște zgomot mare, pentru că textul unguresc al legii nu e redactat după cum prescrie legea din 68 XXX. Nu stă în consonanță cu drepturile cardinale ale Croației.

Președintele sună. Croații vociferează. Lorkovici e amenințat cu darea pe mâna comisiei de imunitate. Surmin continuă până la 1 și 15 m.

La sfârșit înaintează o moțiune, în care cere, ca dieta să nu discute chestiile ce se referă la amândouă statele adică Croația și Ungaria, câtă vreme ordinea și constituția nu va fi restabilită în Croația.

Urmează *Pinterovici*, croat. Vorbește în contra proiectului până la 2 ore, când se ridică ședința.

Ședința următoare mâine, Miercuri, la orele 10.

Să ne organizăm!

După-ce am discutat cu mai mulți colegi despre necesitatea unei organizări a funcționarilor dela băncile române într'o reuniune, am lansat ideea publicității printr'un apel sub numirea de mai sus scris de mai mulți funcționari de bancă; rugând totodată pe dnii Lissai și Raicu ca să se pună în fruntea mișcării și să convoace o adunare a funcționarilor ca să se declare în aceia cauză și să pună bază înființării reuniunii.

În apelul publicat nu am aflat de lipsă a schița scopul acestei organizări și a pune această chestiune de mare însemnătate în discuție.

Totuși ca unul care m'am ocupat cu această chestie pentru a evita oareșcari nedumeriri și pentru a orienta în parte pe cei cari se interesează de această cauză, pe scurt mă voiu nizuia a schița ținuta grupărei no-

stre, ținta stringerii rândurilor noastre într'o reuniune.

E lucru natural că între oameni de aceiași ocupațiune relațiunile sociale se fie mai amicabile căci aceleași interese și pentru acel scop lucră cu toți.

Dovadă sunt reuniunile preoților, învățătorilor, comercianților, meseriașilor, agricultorilor mari precum și reuniunea funcționarilor dela bănci streine.

Dacă tot felul de reuniuni sunt, pentru ce nu am putea avea și noi funcționarii băncilor române o reuniune care să apere interesele noastre, să lucre pentru ameliorarea sortii noastre, care să aibă de scop înaintarea și perfecționarea noastră?

Pentru ce nu am putea avea și noi o reuniune care se țintească la organizarea științei de bancă, a științelor comerciale, financiare economice?

O reuniune unde din când în când ne-am întruni pentru a desvolta simțul de colegialitate, unde am putea discuta chestii cari ne interesează atât pe noi, cât și poporul din care ne-am ridicat?

O reuniune care se aibă de scop ambiționarea noastră, dezvoltarea conștiinței, că suntem, trăim, suntem liberi și ca atari avem o datorință de-a lucra pentru binele nostru și binele poporului român?

O reuniune care să impună atât prin organizație cât și prin disciplină și care să arete, că suntem o samă de oameni de cari trebuie să țină cont și să nu fie desconsiderați?

Sunt toate acestea atâtea motive puternice cari cred, că vor afla răsunetul dorit în inimile tuturor funcționarilor și vor stărui cu toții pentru întruparea acestei idei.

Este și o altă cauză puternică care ne face să milităm pentru organizarea noastră: starea înapoiată atât în cultură cât și în privința economică a poporului nostru.

Suntem cea mai mare parte între popor și cu toți zi de zi avem de lucru cu poporul; pentru-ce nu am și lucra într'adevăr pentru ridicarea poporului; să-l aducem la o stare mai bună și să-i deschidem căi nouă pentru câștigarea pâinii de toate zilele; să-l trezim din letargia în care se află și să-i arătăm adevărata cale spre mântuire.

Pentru-ce nu am lucra și noi mai intens și am da mână de ajutor aceluia cari mai de mult lucră pentru bunăstarea poporului nostru?

Pentru-ce un corp de funcționari, cari numără la 400 de suflete luminate să nu poată avea o reuniune unde să fie grupați cu toții pentru apărarea intereselor lor?

Nu continuu mai departe ci ca încheiere zic: Colegi la lucru! Sus s'avem inimile!

V. Babi.

Cronica externă.

Lupta culturală în Franța.

De când s'a adus legea împotriva congregațiilor din Franța, guvernul francez caută cu o consecință riguroasă să execute toate postulatele acestor legi. De doi ani de zile de când a fost votată legea pentru desființarea tuturor congregațiilor, sechestrarea averilor și bisericilor lor, și așa zicând statificarea parochiilor (în urma noii dispozițiuni a acestei legi, prin care biserica fu ordonată sub controlul statului), în Franța nici nu s'a făcut alta ce decât se confiscău averile bisericesti și se is-

goniau din țară călugări și călugărițe, iar dacă cineva îndrăznea să opună rezistență, autoritățile uzau de forță majoră pentru a salva autoritatea statului neștirbiță.

În urma îndărătniciei celor deposedați nu arare ori se întâmplau sângeroase conflicte între partizanii bisericii și reprezentanții puterii de stat. Toate aceste ciocniri însă n'au avut ca rezultat, vre-un amestec al miliioanelor de catolici, la al căror concurs poate se așteptau clericali francezi; din contră lumea din afară privia cu un vădit indiferentism la lupta într'adevăr crâncenă dintre biserică și stat.

Termina-se-va lupta aceasta cu deplină victorie a statului și totala îngenunchiere a bisericii, nu se poate ști, căci bărbații și credincioșii bisericii s'au dovedit în numeroase cazuri vînjoși și perseveranți luptători, cari nu vor să cedeze terenul decât pas de pas, iar dacă într'o parte simțesc că contrarul este slab, în acest punct ei din nou pornesc asaltul lor împotriva lui.

Că adversarii statului francez cât sunt de hotărâți și de vînjoși în această luptă de prisos, dovedește și recentul cas din Boubourg, unde călugărițele Capucine au trebuit să fie isgonite din mănăstirea lor. Cu ocaziunea aceasta mulțimea a făcut mari manifestațiuni de simpatie la gară. Asemenea și la Dinan a trebuit să se uzeze de forța militară pentru expulzarea Franciscanilor. Aceștia se baricadaseră în capela așa că poarta a trebuit distrusă ca Franciscanii să poată fi scoși cu forța din biserică.

Un arhiepiscop grecesc călău.

Nu știm până când vor urma Grecii cu politica lor de exterminare împotriva Românilor din Macedonia. Nu știm când i-se va pune odată stavilă desfrâului politic al bandelor greco-bulgare, cari sprijinite de guvernele lor și conduse de idea nebună a Marei Bulgarii și Grecii, deja de ani de zile turbură pacea în Balcani și periclitează pacea în Europa.

Că acest element explosibil trebuie odată nimicit, toată lumea este de acord, rămâne numai întrebarea în ce chip și formă, căci toate încercările marilor puteri în privința asta au rămas zadarnice în urma neputinței autorităților grecești. Guvernele europene știu bine, că statul quo trebuie menținut în Macedonia, dacă vor să dispară neînțelegerile și certele dintre popoarele conlocuitoare. Macedonia cu populația ei atât de împetrișată tot atât de puțin este a Bulgarilor și Grecilor, cât și a Românilor: ea este o provincie turcească, unde națiunile de pe teritoriul ei trebuie să se bucure de drepturi și libertăți în măsură egală.

Dacă Turcia nu este capabilă să-și apere integritatea sa teritorială, atunci este datorința marilor puteri să acorde autonomie deplină acestei provincii sub ocrotirea și controlul Europei.

Ar fi o nedreptate și un cas de precedent periculos să se tolereze, ca pe teritoriul acesta Grecii ori Bulgarii să ajungă singuri stăpâni pe viața și avatul pacinicilor români. Așa ceva nu s'ar putea suferi, ca Romanismul să piardă dintr'odată aproape un milion de Români, cari acum se deșteaptă din letargicul lor somn, în care i-a ținut veacuri întregi barbaria greco-turcească.

Dar Grecii nu vor să știe de dreptate și umanitate. Ei urmează orbește chimera înființării imperiului bizantin dimpreună cu toată corupția și decadența lui morală de odinioară. Ei sunt convinși că cu omorârea Românilor și Bulgarilor vor reuși să intruzeze vechiul lor ideal. Și în această acțiune mișelească a lor sunt atât de oribili, încât chiar și fețe bisericesti, preoți și arhiepieri propoveduesc principiul panelen, că nu este păcat să ucizi Români și Bulgari „eretici“, considerându-se dâșii singuri pe sine adevărați creștini ortodoxi. Astfel cetim în „Românul dela Pind“, că Românul Toma Pavel din Magarova a fost omorât Sâmbăta

trecută de-adreptul la ordinul consulului și arhiepiscopului grec din Bitolia! Dar nu numai atâta. Antarții greci continuă și cu distrugerea satelor locuite de Români. Luni, în 8 Nov. n. pe la orele 4 și jum. d. a. o puternică bandă de 150 de antarți, a năvălit asupra unui sat românesc, pentru a-l nimici de pe fața pământului, fiindcă locuitorii nu voiau să alunge din sat pe institutorul român și a-l înlocui cu unul grecesc. Românii i-au zărit din depărtare, dar nu știau dacă vine armata ori banda de antarți. Numai când s'au apropiat bine de sat, i-au recunoscut. Se încinse o luptă înverșunată între aceștia și Români, care a durat 3 ciasuri, după care năvălitorii s'au retras lăsând mai mulți răniți în urma lor. Criminalii însă și așa au reușit să dea foc la câteva case românești, cari au ars până în pământ.

Iosif Fula.

Numărul morților dela Cernova s'a mai înmulțit cu unul. Iosif Fula, unul din răniții fioroasei vărsări de sânge dela Cernova a fost înmormântat Dum. pe lângă o asistență numeroasă de public în Budapesta, unde îl aduse în spital speranța că-l vor putea scăpa cu viață.

Era așezat într'un cosciug negru cu dungi aurite, lângă el îngenunchia tânăra-i nevastă istovită de plâns și împrejur o mulțime de cununi, dintre cari cea mai frumoasă era a deputaților M. Bela și M. Ivanca. Era împletită din palmieri și crisanteme, iar pe panglica cununei purta următoarea inscripție: Narodnostni Vystanci Vecna ti Panat, adică: În semn de vecinică amintire, deputații naționaliști.

Rând pe rând sosesc apoi delegațiile societăților slave din Budapesta cu steaguri, de cari atârnavă frunze negre. Erau reprezentate: Societatea slovacilor din Budapesta, societatea muncitorilor slovaci, societatea slovacilor catolici, organizația muncitorilor slovaci și cele două societăți boeme din capitală, Osvola și Sokol. Muncitorii de asemenea au depus o cunună frumoasă de trandafiri combinați cu vioarele și mirt.

Discursul funebru l-a ținut deputatul Mateiu Bella, zicând între altele:

„Aici stăm în jurul cosciugului tău cei cari am luptat pentru o idee care durere — în tine a secerat a patrusprezecea victimă. Am venit să ne luăm ultimul adio dela tine, care pe nedrept a trebuit să suferi până la sfârșit brutalitatea volniciei, iar după aceea chinurile infernale ale morbului. Aici e tinăra ta nevasă, care dacă i-ar sta în puțință, din morți te-ar deștepta. Tu nu te mai deștepți, dar odată și odată ridică-se va biruitoare idea cea mare națională asupra volniciei.“

Vorbirea a fost ascultată cu capetele descoperite de mai bine de 200 de inși. După vorbire a urmat cântarea imnului național: Hei Slovaci. Durerea mută se înstăpânește și mai covârșitor asupra inimelor, doar' din când în când se mai aude rostit cu glas îndurat: Moia dușa Iosefca din partea jălniceii soții. Astfel își urmează drumul de veci al 14-lea din nefericitele victime dela Cernova. Cei păcătoși într'adevăr pot fi mulțumiți de opera ce au săvârșit, dacă cumva nu-i înfiorează în clipe de liniște figurile încremenite ale acestor victime și vaetele și blestemul celor rămași în urmă.

FRANZ JOSEF Apă purgativă

ȘTIRILE ZILEI.

Martți, 12 Noemvrie n.

— Poeziile lui Goga, au apărut în editura „Bibliotecii pentru toți“, și astfel pot să fie accesibile ori cui, ales, că și prețul s'a redus, la 60 bani. Dela „Baladele și Idilile“ lui Coșbuc nici un volum de versuri n'a avut așa succes, ca poeziile lui Goga, fiind premiate și de Academie.

Se află de vânzare la „Poporul Român“, Budapesta, István-ut 11.

— Necrolog. Ni-se anunță încetarea din viață a d-șoarei Eugenia Maria Stefanovicu întâmplată la 10 Noemvrie în Budapesta în etate de 17 ani. Rămășițele defunctei vor fi transportate la Orșova, unde se vor așeza spre vecinică odihnă în cimiterul gr.-or.

Odihnească în pace. Intristaților părinți, sincere condolențe.

— Nou cutremur de pământ în Buchara. Din Petersburg se anunță, că în preajma ținutului Karatag s'a înâmplat din nou un groaznic cutremur de pământ, care, după-cum se spune, ar fi nimicit toate localitățile din jur.

Tot astfel se zice, că întreagă localitatea Denau ar fi fost nimicită, pierzându-și viața peste 1000 de oameni.

— O nouă bancă românească. Sub numele „Secășana“ s'a înființat o casă de credit și economii societate pe acții cu sediul în frunțașă comună Ludușul mare (Cttul Sibiu). Director al băncii este ales dl Ieronim Spornic, cassier dl preot local Alexiu Staicu, comptabil dl notar I. Cosma. Capitalul social este de 30.000 coroane. Depunerii se primesc pe lângă 5 la sută fără termen de abdicere, iar cu 5 jum. la sută cu termen de abdicere de cel puțin 3 luni înainte.

— „Ûnnepi óda“. Cu prilejul înăugurării noului local al preparandiei gr.-cat. române din Oradea-mare, la care a luat parte și episcopul Radu, un elev al preparandiei a declamat o „Ûnnepi óda“ în unguerește. — Oare de ce? De ce în unguerește? („Tribuna“).

— Furtună năpraznică pe insula Elba. Se anunță din Porto Ferraio cu datul de 10 Noemvrie: Din toate părțile insulei Elba sosesc vești despre furtuni năpraznice, cari au cauzat cumplite pustiiri pe teritoriul insulei și în multe locui, a dărâmat case așa că pe multe strade nici nu poți umbla. Comunele Marciano și Marciana Maria au fost inundate și până acum s'a constatat, că 6 oameni și-au pierdut viața.

— Necrolog. Dna Ana Stoia născ. Răcuciu, soția dlui Ioan Stoia, învățător în Orlat, a răposat la 9 Noemvrie n., în vârstă de 25 ani. În mormântarea ei a avut loc Luni, 11 Noemvrie n.

Odihniască în pace!

— Ciumă. Din Constantinopol se telegrafează, că în localitatea Beirut din Siria s'a constatat un caz de ciumă.

— Rampolla — la mănăstire. Din Roma sosește o știre senzațională: Cardinalul Rampolla, fostul secretar de stat al Vaticanului, s'a decis să se retragă la mănăstire. Această retragere pune capăt unui trecut agitat și totdeauna taie firul unei ambiții fără hotare. Ambițiosul secretar a cercat să se amestece în mai multe rânduri în afacerile interne ale statelor catolice și de în multe

rânduri cu un oarecare succes. Murind Papa Leo XIII, Rampolla credea, că cu siguranță el va fi urmașul în scaunul sf. Petru, dar planul lui uriaș a fost zădărnicit prin un drept străvechiu al Habsburgilor, pe baza căruia șeful familiei de Habsburg are dreptul de a eschide din candidatură pe unul dintre candidați.

— **Teatru românesc în Sibiu.** Dl Z. Bârsan va da și în Sibiu 2 reprezentări teatrale și anume:

Duminecă în 4/17 Nov. a. c. se vor reprezenta:

1. Un prietin.
2. Dela Nord la Sud.
3. Cânele și pisica, comedii într'un act, localisate din italienește.

Marți în 6/19 Nov. a. c.

1. Sacrificiul, dramă de R. Bracco.
 2. Sărutarea, comedie de Bauville.
 3. Scânteia, comedie într'un act.
- Prețul locurilor obicinuite.

— **Zacconi în Budapesta.** Marele artist dramatic italian Zacconi a sosit la Budapesta, unde a început eri seara, în „Vigszinház“ o serie de reprezentații. Aseară a jucat piesa „Necinstiții“ de Rovetta. Azi va juca „Strigoii“ de H. Ibsen.

Caracteristic pentru nivelul intelectual al societății din Bpesta e faptul că eri sala teatrului a fost de jumătate goală... Orfeele, șantanurile în cari „artiste“ de a treia sau a patra mână cântă cuplete obscene, firește, sunt totdeauna tixite de lume.

— **Incident cu ocazia vizitei împăratului german.** Din Londra sosește știrea, că pregătirile flotei engleze de a da onorurile convenite puternicului împărat german, au fost conturbate de un incident cât se poate de neplăcut.

Amiralul Beerford a dat ordin către șefii vaselor de război, ca după terminarea manevrelor să repareze micile avarii cauzate în decursul manevrelor și totdeauna și să vâpsească din nou corăbiile.

Atunci Percy-Scott, șeful încrușișătoarelor, a dat către subalternii săi o poruncă, care vătămă grav disciplina militară. De vâpsirea vaselor așa se vede îi arde mai mult dlui Beerford, de cât de manevre. Grăbiți-vă cu toți deci și vâpsii-vă corăbiile pentru 8 Noembrie.

Amiralul Beerford a adresat atunci un nou ordin către toți ofițerii, unde clasifică de insubordonanță fapta lui Percy-Scott și în care poruncește ca ordinul lui Percy-Scott să fie socotit de invalabil.

— **Despre măcelul din Cernova.** Sâmbăta trecută s'a terminat interogatorul în chestia nefericiților slovaci din Cernova.

Dar și-ai gasit, vorba ceea: „Turcu te bate, turcu te judecă“. Toată vina au aruncat-o în spatele bieților slovaci, că, vezi Doamne, din senin ar fi pregătit de mai înainte revoluția și că preoții și fibirăul numai în urma unei fericite inspirații spre „norocul“ ideii de stat ar fi adus cu sine baionetele ucigătoare.

— **Dar.** Creștinul Vasile Papița, locuitor în Letca de pe Someș, (comitatul Solnoc-Dobâca, și soția sa Terezia n. Nicoară, au dăruit bisericeii un rând de vesminte bisericicești în valoare de 90 cor., pentru care faptă creștinească comitetul parochial îi exprimă pe această cale mulțumita sa.

ROMANUL „LUPTEI“.

SEMNUL CELOR PATRU

de CONAN DOYLE.

I.

Războiul din Afganistan, în care atâția dintre compatrioții mei își câștigase lauri neperitori, pentru mine fusese fatal.¹⁾ În una dintre cele dintâi lupte la cari a luat parte regimentul în care serviam în calitate de medic — am fost rănit la picior. Am fost transportat la lazaret, unde am zăcut săptămâni de-arândul. Nu eram încă pe deplin reînșănătoșat când m'au apucat niște friguri, cari mi-au subminat sănătatea cu desăvârșire. Numai schimbarea climei mă mai putea scăpa; cu cel dintâi vapor care pleca m'am întors în Anglita.

Veniturile mele erau neînsemnate, rude nu aveam de loc; pe drum mă întărisem bișor, și mă gândiam cum aş putea să-mi execut mai bine planul de-a mă așeza în Londra. Am avut și noroc. Un camarad de pe vremuri pe cari l'am întâlnit pe vapor, m'a îndrumat la un domn care s'ar învoi bucuros să ia o locuință comună cu un tovarăș. Acest domn — Sherlock Holmes e numele lui — era un bărbat foarte ciudat, foarte talentat, dar în ciuda manierelor sale bizare am dus-o bine împreună.

La început m'am frământat mult să aflu ce profesie poate să aibă; pe încetul am ajuns la convingerea că e detectiv, căci foarte des veniau la el detectivi ai poliției pentru a-i cere sfatul. În curând însă mi s'a dat prilej să cunosc din proprie intuițiune metoda genială urmată de el. Nu mi-a dat numai lămuriri asupra acestui metod, ci m'a luat chiar și de tovarăș de muncă în multe chestiuni încurcate. Puterea lui de muncă și spiritul său de observație m'au pus în uimire. În orele sale libere se ocupa cu studii.

Și astăzi, cum ședeam împreună în cameră, Sherlock Holmes luă dintr'un dulap o retortă și un mic clistiraș de inducțiune. Cu mâinile sale lungi și subțiri își dete manșeta îndărăt și înfipse clistirașul în carne. O clipă ochii săi se opriră în nemișcare asupra multelor puncte roșii, urme de rane, cu cari era acoperită mâna sa. Apoi puse clistirașul în mișcare și se tolăni, satisfăcut în fotoliul său.

De multe luni, l-am văzut repetind zilnic de trei ori acest procedeu, fără să mă pot însă împăca cu el. Dimpotrivă, zi de zi îmi creștea supărarea și mereu îmi făceam reproșuri că sunt atât de laș încât nu îndrăznesc să intervin. De câte ori, însă, eram pe cale să-mi spun părerea, mi se părea întotdeauna că omul acesta cu căutătura atât de indiferentă nu e făcut să se lase influențat. Marile lui talente, toată înfățișarea lui, multele cazuri celebre în cari își dovedise genialitatea — mă făceau să mă simț în fața lui timid și sfios.

În după-amiaza aceasta, însă, simțiam că nu mă pot stăpâni. Vinul greu ce-l băusem la dejun poate mi se urcase în cap.

«Ce e astăzi la rând: morfina sau cocaină?» — îl întrebai cu îndrăzneală.

El își ridică liniștit ochii din cartea veche, pe care o răsfoia.

«Cocaină, — îmi răspunse, — soluție de 7 procente. Dorești s'o încerci, dle doctor Watson?»

— Nici decum! — i-am răspuns cam răstit. — Nu m'am reînșănătoșat încă pe deplin și constituția mea slabă nu permite astfel de experimentări.»

Sherlock Holmes zimbi.

«Poate ai dreptate. Influența fizică poate nu va fi bună. Influența asupra spiritului însă mi se pare foarte favorabilă. N'are pereche.

(Va urma).

1) Doctorul Watson povestește lucrurile aceste. Watson e prietenul renumitului detectiv Sherlock Holmes.

Economie.

Convenția comercială cu Serbia.

La începerea negocierilor pentru încheierea convenției comerciale cu Serbia am amintit că negocierile sunt împreunate cu mari greutate. Cea de căpetenie din acestea e, silința Ungariei a nu acorda Serbiei dreptul importului de vite pe teritoriul Monarhiei.

Săptămâna trecută, după cum au scris ziarele din Viena guvernul Ungariei, în schimbul unor favoruri reciproce, s'ar fi dat învoirea, ca Serbia să poată importa pe teritoriul Monarhiei noastre un contingent hotărât de vite vii. Guvernul ungar desmințește acum aceste știri, iar după cum se vestește din Viena, ministrul sârb de finanțe, delegat al Serbiei, a trimis guvernului Serbiei o notă, în care prezintă situația actuală a negocierilor de nefavorabilă. În Belgrad se susține faima, că convenția comercială cu monarhia noastră nu se va închea nici de astădată.

Opinia publică din Serbia e aceea, că convenția comercială să poate închea numai în cazul, când Monarhia noastră nu va mai pune pedeci importului unui anumit contingent de vite vii.

Recolta de porumb a Americii. Conform raportului oficial dat publicității de biroul central de statistică din Washington, recolta din anul acesta a porumbului (cucuruzului) a fost în cifra medie de 26 bushle la acre, față de 30.2 bushle la acre din anul 1906. Recolta totală a porumbului a fost de 2.553.732.000 bushle, față de 2 bilioane 881.096.000 bushle din anul precedent.

Prețurile cerealelor în orașele din provincie. Asociația regnicolară a agricultorilor ungari a dat la sfârșitul săptămânei trecute publicității prețurile cerealelor în orașele din provincie. Din acestea însemnăm următoarele: Prețurile sunt socotite de maza metrică (= 100 kgr.) în coroane și fileri.

maza metrică (= 100 kgr.)

	Grâu	Secară	Orz	Ovăz	Cucuruz
Arad	22.90	19.60	14.—	14.20	11.—
Aradul-Nou	22.70	19.60	14.—	14.20	11.—
Becicherecul-M.	21.40	18.—	12.80	14.—	11.—
Bichș-Ciaba	22.80	—	14.—	14.—	11.40
Debreșin	23.—	20.40	14.40	16.—	12.40
Panciova	20.—	—	13.—	14.—	15.—
Oradea-Mare	22.40	20.40	14.—	14.60	12.—
Sân-Miclăuș.-M.	22.—	—	13.—	14.—	11.—
Sătmar	—	—	—	—	—
Sibiu	22.50	—	13.50	14.—	14.—
Verșeți	24.—	18.—	14.60	15.—	12.—
Timișoara	20.—	22.—	14.60	15.—	11.50

Prețurile cărnei în orașele din provincie. Asociația regnicolară a agricultorilor ungari a dat la sfârșitul săptămânei trecute publicității prețurile cărnei în orașele din provincie. Din acestea însemnăm următoarele: (Prețurile sunt socotite de kilogram și în fileri).

Carne de vită de vită de porc de oaie
I II I II I II

Arad	160-144	200-160	160-140	120
Aradul Nou	136 128	160 152	136 128	112
Becicher.-M.	136 120	160 144	144-128	104
Bichș Ciaba	128-120	180-160	136-—	88
Oradea-Mare	128-128	180-160	160 144	104
Panciova	136 128	180-160	142-128	70
Sân-Micl. M.	152 148	152-—	144-—	100
Sătmar	156-144	180 172	152-144	112
Verșeți	144-—	180-—	140-—	110
Timișoara	190-—	210-—	160-—	—
Sibiu	180-136	130-120	140-128	110

Recolta bumbacului în Egipt. Conform raportului trimis de consulul general al Monarhiei noastre din Alexandria, recolta de bumbac din Egipt e inferioară așteptărilor.

Producenți în urma timpului foarte prielnic dezvoltării plantelor de bumbac, au sperat o recoltă mai bună.

Conform evaluărilor oficiale, în anul a-

ceasta s'a produs în Egipt 6.75 milioane baluri de bumbac, față de 6,949.383 din anul precedent.

Tarif scăzut pentru transportul plantelor de nutreț. Am înregistrat și noi știri, că ministrul ungar de comerț având în vedere lipsa mare de nutreț, ce bântue în întreaga țară, a dispus, că pentru transportul plantelor de nutreț să se plătească pe liniile căilor ferate de stat un tarif scăzut.

Camera de industrie și comerț din Budapesta a înaintat o rugare ministrului de comerț, în care îl roagă, ca pentru transportul țărâței și al altor produse folosite pentru nutreț, în caz de se expediază o cantitate de 10,000 kilograme să încuviințeze tariful excepțional clasa I, sau cel puțin pe cel din clasa C.

Nouii corespondenți economici. Ministrul ungar de agricultură a numit de corespondent economic pentru districtul Ernut (Radnót), comitatul Tárnavai-Mici, pe locuitorul din Ernut, E. Papp, iar pentru districtul Aradul-Nou pe Aurel Lepa, locuitor în Fibiș, comitatul Timiș.

Bursa de efecte. Tendința la deschiderea bursei a fost fermă, speculația dispusă la întreprinderi, mai târziu însă în urma vânzărilor arbitrajului vienez, tendința a devenit liniștită.

Cursurile valorilor internaționale au căzut.

Circulația în târgul efectiv a fost minimală. Rentele și valutele nu s'au schimbat.

Bursa de efecte. Tendința la deschiderea bursei a fost fermă, speculația dispusă la întreprinderi, mai târziu însă în urma vânzărilor arbitrajului vienez, tendința a devenit liniștită. Cursurile valorilor internaționale au căzut.

Circulația în târgul efectiv a fost minimală. Rentele și valutele nu s'au schimbat.

Tip de credit	Coroane
ale institutului de credit austriac	vinde 620 50
„ ungar	724 25
băncii de escompt	453 50
ale căilor fer. aust. ung.	637 —
„ ungar de aur 4 proc.	110 —
„ coroane 4	91 65
„ austr. de aur 4	114 25
„ coroane 4	95 90
Securitate fonciară „Albina“	101 —
Macoleond'or (20 franci aur)	19 26
„ aur germane, aur	23 56
„ aur austriaci și ungurești	11 43
„ aur germane 100 mărci	117 80
„ franceze 100 franci	96 20
„ italiene 100 lire	96 20
„ române 100 lei	94 95
„ aur rusești de hârtie	2 54

Prețurile cerealelor. Tendința generală în târgul efectiv de cereale a fost azi fermă.

Prețurile grâului și secarei s'au urcat, ovăsul și cucuruzul și-au menținut prețurile în tendință fermă.

Circulația a fost restrânsă, producții nu oferă cantități mai mari de cereale, cumpărătorii au fost necesitați a cumpăra cantitățile trebuincioase consumului zilnic și cu prețuri urcate.

Azi până la 12 ore din zi s'au vândut abia 20.000 măji m. grâu.

Pentru cel mai frumos grâu de Tisa (80 kgr. greutate) s'au plătit 25 cor. 70 fileri, iar pentru cel mai slab din comitatul Pestei (75 kgr. greutate) 24 cor. — fileri de maza metrică (100 kgr.)

În ultimele 24 ore circulația cerealelor în Budapesta a fost următoarea:

Măji metriche:		Sosit:	Expedit:
Grâu	—	27249	2792
Secară	—	1538	3004
Orz	—	3529	911
Ovăș	—	1407	3936
Cucuruz	—	2772	—
Rapiță	—	100	210
Făină	—	836	24827
Țărâțe	—	200	3794

Tendența generală în târgul pe termen de cereale a fost fermă. Conform buletinului oficial au notat:

Grâu pro Octomvrie 1908: 11.32, 11.42—11.45, pro Aprilie 1908: 12.64, 12.80—12.81.
Secară pro April 1908: 11.90, 11.96—11.98
Ovăș pro Aprilie 1908: 8.63, 8.65—8.64.
Cucuruz pro Mai 1908: 7.35, 7.41—7.40 coroane de 50 kgr.

Tariful transportului pe năi. Pentru transportul mărfurilor pe apă se plătește până la Budapesta de 100 kilograme: Dela Panciova 50—54 fileri, Neoplanta (Ujvidék) 46—48, Bezdán 32—36, Senteș —— Seghedin 52—54, Zenta 48—50, Titel 46—48 Timișoara ——, Becicherecul-Mare 50—52 fileri.

În aceste sume sunt socotite și darea de transport precum și taxa de asigurare.

Piața din Budapesta.

I.

Cereale.

Grâu, m. metr. (100 kgr.)	frum.	25 cor.	80 fil
„ „ „ „ „	mijl.	25	20 „
„ „ „ „ „	slab	24	20 „
Secară, „ „ „	dela	22 20	— 22 80
Orz, „ „ „	„	15 70	— 16 10
Cucuruz „ „ „	„	14 70	— 14 90
Ovăș „ „ „	„	16 —	— 16 80
Rapiță „ „ „	„	34 50	— 36 —

II.

Produse.

Prețurile sunt socotite după 100 kilograme în bani gata.

Unsoare de porc, dela	15 0 cor.	— 151 cor.
Slănină	122 „	— 124 „
Cartofi	3 80 „	— 5 30 „
Spirit	dela 59 — cor.	— 60 —

III.

Târgul de porci din Kőbánya (Steinbruch) (Prima calitate ungară.)

Bătrâni	—	fileri kilogramul
Tineri	130—132	„

Redactor responsabil:

V. SILE MACREA.

O văduvă

de 30 ani, caută loc de economă ori îngrijitoare.

A se adresa la Adm. «Lupta». 1—4.

Aduc la cunoștința onor. public, că mi-am deschis în Lugos

cancelaria advocațională

în casa institutului de credit „Agricola“ (Economia) pe strada Jakobffy Kristóf nr. 1 (pe strada unde se află oficiul poștal).

Cu deosebită stimă:

Dr. Nicolae Ioanovits,
advocat.

1—10

Un hotelier român și amicabil

află ocupațiune și venit mare imediat, ca conducător al Hotelului meu de lângă gara din Zam, acum cumpărat și renovat, constătat din 9 odăi, o sală mare și un local de crăsmă spîțierie. La cele 6 târguri mari de țară, și pe timpul târgurilor de plute. — venite colosal de mari. — Cei ce doresc să se adreseze la subscrisul.

Alexandru Petroviciu,
comerc. Zám.

1—3

Cassa de păstrare reuniune în Săliște.

Convocare.

P. T.

Membrii Cassei de păstrare reuniune în Săliște se convoacă la ședința

Adunării generale extra-ordinare

conform § 15 din statutele reuniunii pe Duminecă în

24 Noemvrie n. (11 Noemvrie vechiu) a. c

la 2 ore p. m. în sala festivă a școlii gr. or. române din Săliște pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
 2. Modificarea statutelor reuniunii.
 3. Propunerea direcțiunii pentru sporierea părților fundamentale (urcarea capitalului social).
 4. Propunerea direcțiunii referitoare la ameliorarea salariilor funcționarilor.
- Din ședința direcțiunii Cassei de păstrare reuniune în Săliște ținută la 7 Noemvrie 1907.

DIRECȚIUNEA.

Intr'o singură tragere, în ceea ce este și acum în curgere, am plătit m. n. noștri clienți următoarele câștiguri principale:

unul de 400,000	unul de 90,000
„ „ 60,000	„ „ 40,000
„ „ 25,000	două „ 20,000
„ „ 10,000	mai multe de 10,000
coroane	și alte multe câștiguri

Centrala: Szervita-té 3.
Sucursale: Váci-körút nr. 4. Teréz-körút nr. 46.

Prețul lozurilor cl. I.:
Intreg 12 — cor.
Jumătate 6 — „
Sfert 3 — „
Optime 1 50 „

Tragerea deja în 21 Nov. n.

Török A. és Társa

soc. pe acții Budapesta.

Cea mai mare prăvălie de vândut lozuri.

În curând apare

„GUCU“

foaie umoristică-poporală

și

„Foaia * * *
* * * Ilustrată“

pentru țărani.

Redacția și Administrația:

B U D A P E S T

VII., István-ut 11.

Dela „Poporul Român“ se pot procura următoarele cărți:

Cărți din editura librăriei „Minerva“ București:

Alexandri V.: Poesii	1-50
Alexandri V.: Teatru II.	1-50
Alexandri V.: Teatru III.	1-50
Alexandri: Teatru IV. Cor.	1-50
Alexandri V.: Proză	1-50
Alexandrescu Gr.: Versuri și Proză	1-50
Basarabescu: Vulturii	1-50
Bârsan: Popasuri	1-50
Brun I.: Moșneagul	1-50
Bălcescu N.: Istoria Românilor	1-50
Bolintineanu D.: Poezii	1-50
Beldicianu N.: Chipuri dela mah.	1-50
Boureanu E.: Povestiri din copilărie	1-50
Creangă Ion: Opere complete	1-50
Coșbuc G.: Valuri alinate	1-50
Caraiyan: La Sezătoare	1-50
Dunărianu: Ch nuții	1-50
Dauș: Doamna Oltea	1-—
Delatissima: 100 Basme	1-50
Eminescu M.: Literatură populară	1-50
Eminescu M.: Scrieri politice	2-—
Eminescu: Geniu Pustiu	2-—
Filimon N.: Ciocoi vechi și noi	1-50
Gârleanu: Cea dintâi durere	1-50
Grigorovitz Em. Chipuri și Graiuri din Bucovina	1-50
Genus: Povestiri morale	1-50
Gorun Ion Taina a șeasa	1-50
Gârleanu Em.: Bătrânilor	1-50
Hodoș Constanța: Frumos	1-50
Iorga N.: Gânduri și sfaturi	1-50
Iorga N.: Neamul Rom. din Bucovina	2-50
Iorga N.: Ștefan cel Mare	0-75
Iorga N.: Neamul Rom. din Ardeal Vol. I.	2-50
Iorga N.: Istoria Românilor în chipuri Volumul I.	2-50
Iorga: Prin Bulgaria	2-50
Iosif St. O.: Credințe	1-50
Lecca H.: Poezii	1-50
Lecca H.: Tainele cerului	1-50
Livescu: Nu se cuvine	1-50
Manolache Holda: Fețe	1-50
Moruzzi: Rușii	1-50
Nicolae Stamați: Opere Compl.	1-50
Negruzzi C.: Op. Compl. Proză	1-50
Odobescu: Opere Compl. Vol. I.	1-50
Pann Anton: Povestea vorbeii	1-50
Popovici A. C.: Vorbe înțelepte	1-50
Popp V.: Răs și Plâns Cor.	1-50
Paul Augustin: Intre Someș și Prut	1-50
Petrescu Petra: „Ilie Marin“	1-50
Popp V.: Domnița Viorica	2-—
— Rutenisarea Bucovinei	3-50
Pop: Cum iubește o fată?	1-50
Rosetti — Max.: Intre Capșa și Palat	1-50
Scrob Carol: Roua și Bruma	1-50
Sandru Aldea C.: In urma plugului	1-50
Sadoveanu: Povestiri	1-50
Sandru: 2 Neamuri	1-50
Sadoveanu: Durere înăbușite	2-—
Sadoveanu: Povestiri de Răsboi	2-—
Sadoveanu: Crâșma lui moș Precu	2-—
Sadoveanu: Floare Ofilită	2-—
Sadoveanu: Amintirile căprarului Gheorghiuță	2-—
Slavici I.: Din Bătrâni	2-50
Sjavić I.: Vatra părăsită	2-—
Sadoveanu: Șoimii	1-50
Sadoveanu: La noi în Vișoara	1-50
Sadoveanu: Mormântul	2-—
Teodoru Gh. A.: Din viața Mărinarului	1-50
Urechia: In Bucezi	1-50
Pandele: Bucățlia	3-—

Biblioteca populară a „Minervei“:

Istoria populară a Rom. Vol. I.	—15
„ „ „ „ Vol. II.	—15
„ „ „ „ Vol. III.	—15
Cântarea României	—15
Istoria populară a Lit. Rom.	—15
Revoluția lui Tudor Vladimirescu (1821)	—15
Perderea Basarab. 1812 și 1814	—15
Unirea Principatelor și domnia lui Cuza	—15
Vasile Alexandri cel mai mare poet al României	—15
Ștefan cel Mare, copilăria și suirea la tron	—15
Istoria lui Mihai Viteazul	—25
Revoluția lui Horea	—15

Ce să cetim	—15
10 Maiu	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. I.	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. II.	—15
Răzb. rom. pentru neatârnare Vol. III.	—15
Viața și faptele lui Veniamin Costachi (1667—1846)	—15
Aritmetica	—15
Femeile în revol. din Rusia	—15

Cărți din editura librăriei „Alkalay“ București:

Biblioteca pentru toți

fiecare număr 30 fileri, plus 5 fil. porto. (Dacă cartea are 2 sau mai mulți numeri costul e de atâtea ori 30 fileri.)

Adamescu, Modele de discursuri române No. 43-44.	
Adamescu Gh., Modele de discurs. streine 48-49.	
Adamescu Gh., Din biogr. scriitorilor români, No. 85.	
Alexandri, Ovidiu dramă, 180-181.	
Alexandri, Doine No. 182, Lăcrămoare 183.	
Alexandri, Suvenire 184. Margaritarele, No. 185-186.	
Alexandri, Pasteluri. No. 187, Varia, No. 188.	
Alexandri, Alte, Poesii 189-190.	
Alexandri, Ostașii noștri, Poesii No. 191.	
Alexandri, Lumbra roșie, poem istoric 192.	
Alexandri, Legende 193-194.	
Alexandri, Teatru vol. 1, 199.	
Alexandri, Teatru vol. 11, 20.	
Alexandrescu Gr. M., Proză și poezii 15.	
Andersen, Povesti așe, cu portret, 1.	
Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, 100.	
d'Annunzio Făclia sub obroc. Trag. 248, trad. de Al. Dor.	
Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier teatru, No. 78.	
Bachelin Leo, Castalul Peleş 9.	
Bălcescu, Poesii vol. I, 126.	
Bălcescu, Poesii vol. II, 127.	
Bănățeanu P., Din viața meseriașilor, 23-24.	
Bianu Ioan, Momente Culturale, 217.	
Bolintineanu D., Legende istorice, 20.	
Bolintineanu D., Manoil, Roman, 202-203.	
Bolintineanu, Elena, Roman, No. 243-245.	
Bourde, Patriotul, 54.	
Buzoianu G. T., Egiptul, 72.	
Buzoianu G. T., Erberii-Hesperidele, 87.	
Buzoianu G. T., Cartagena-Cyrena, 95.	
Calligari D., Dicționar englez-român, 204-215.	
Caragiale I. L., Schițe ușoare, 58.	
Caragiale I. L., Fragmente, 121-122.	
Carmen Sylva, De prin veacuri, I. No. 7.	
Carmen Sylva, De prin veacuri, II. ultim, 40.	
Carmen Sylva, Robia Peleşului, 119.	
Carmen Sylva, O Rugăciune, 223.	
Cazaban Al., Depart de Oraș, novele, 254.	
Cervantes, Don Quijote, 218.	
Cicerone, Despre prietenie, 107.	
Colomb D-na, Istorie, 17.	
Coppée François, Prietene, roman, 52.	
Coppée François, Poveste tristă, 103-104.	
Costin, Spre primăvară, 64.	
Creangă, Opere complete, vol. I., 28.	
Creangă, Moș Nichifor, vol. II., 29.	
Creangă, Povestea lui Stan Pățu, vol. III. No. 30.	
Creangă, Povestea lui Harap Alb, vol. IV., 31.	
Creangă, Amintiri din copilărie, vol. V. și VI. 32-33.	
Demetrescu Traian, Iubita, No. 263.	
Demetrescu M. Nuvele, No. 12.	
Depărățeanu, Doruri și amoruri vol. I. 42.	
Depărățeanu, Doruri și amoruri vol. II. 45.	
Dulfu P., Legenda Țiganilor, No. 70.	
Dumas A., (fiul) Denisa, drama, 88-89.	
Eminescu Mih., Poesii, 195-196.	
Facca Franțuzitele. teatru, 240.	
Flammarion Camille, O călătorie în cer, 266.	
Filimon, Ciocoi vechi și noi, roman, part. I. 80-81.	
Filimon, Ciocoi vechi și noi, roman, part. II. 62-63.	
Filimon, Ciocoi vechi și noi, rom., part. III. și ult. No. 84.	
Foe Daniel Robinson Crusoe (călătorii), 262.	
Flammarion Camille, Fenomenele Spiritismului 269.	
Gastineau, Geniile științei și industriei, 91.	
Genevraye, Ombra, roman, 21.	
Ghica Ion, Scrisori către V. Alexandri, vol. I. No. 224-225; vol. II. No. 226-227; vol. III. 228-229; vol. IV. cu note de Il. Chendi, No. 230-231.	
Goethe, Werther, roman, 38.	
Glorile muzicii, 110.	
Grillpartzer, Heroși Leandru, trad. de Har. Lecca, 270.	
Hamangiu, Codul civil adnotat, 128-137.	
Hamangiu, Procedura civilă adnotată, 139-148.	
Hamangiu, Legea Judecător. de pace adnotată, 149-151.	
Hebbel Fried, Iudita și Holoferm, tragedie, 197.	
Hugo Victor, Ernani, dramă 232-233; trad. în versuri de H. Lecca.	
Hugo Victor, Regele petrece, dramă, 264-265, tradusă în versuri de Ludovic Dauș.	
Huxley, Noțiuni asupra științelor, 41.	
Ibsen, Stâlpii Societății, 253.	
Ionescu Gion, Istorie, 34.	

Iorga N., Oameni și fapte din trec. românesc, 220.	
Lecca G. Haralamb, Poeme, 99.	
Lecca G. Haralamb, Casta-Diva dramă, 236-237.	
Lecca G. Haralamb, Jucători de cărți, dramă, 238-239.	
Lecca G. Haralamb, Suprema forță. Teatru, 246-247.	
Lecca G. Haralamb, Căinii, dramă, 257.	
Lubbock, Intrebuințarea vieții, 124.	
Madan G., Suspine, 138.	
Marian, Păserele noastre și legendele lor, 2.	
Maiorescu T., Nuvele și schițe, 10.	
Mahaffy, Antichitatea greacă, 27.	
Maistre Xavier de, Călătoria împrejurul odăii, 22.	
Michelet, România, Roma, Piza, etc. 8.	
Molière, Bolnavul închipuit, 251-252.	
Morand, Introduceri la studiul științelor fizice. 112-113.	
Müller, Animale celebre, 108.	
Musset Alfred, La ce visează Fetele, 19.	
Mic Vocabular militar, român-frac.-rus-turc, 105-106.	
Molieré, Doctor fără voie.	
Nora A., Clipe trâte, 256.	
Olănescu D. C. (Ascanio), Satire, 63.	
Ovid, Metamorfozele, 101-102.	
Oscar Wilde, Salomea (dramă) trad. Z. Bârsan, 261.	
Pann Anton, Pov. vorbii vol. I. No. 16, vol. II. 25, III. ult. 39.	
Pann Anton, Nastratin Hogeia 79.	
Pann Anton, Pov. vestea lui Moș Albu part. I. 93 part. II. 94.	
Petofi, Apostol. trad. în versuri de Iosif. No. 99.	
Pecaut și Baude, Conv. despre artă I. No. 50, II. No. 36.	
Pierre C. de St., Paul și Virginia, No. 96-97.	
Pitaru Hristache, Povestea Mavroghen, No. 125.	
Ploetz-List, Mic vocabular francez-român, No. 156-158.	
Popp Vasile, Fleacuri, No. 118.	
Prevost Abatele, Manon Lescaut, roman vol. I. 60.	
Prevost Abatele, Manon Lescaut roman, vol. II. No. 65.	
Prevost Abatele, Manon Lescaut vol. III. fine No 66.	
Putlitz, Ce și povestește pădurea, 86.	
Rădulescu Motru, Știința și Energie, 241.	
Rosetti D. R. (Max), Trotuarul Bucureștilor 6'.	
Rosetti D. R. Max, Teatru vol. I. No. 109, vol. II. No. 120.	
Rosetti D. R. Max, Povește către săteni, 160-161.	
Rosetti Radu D., Din inimă, 55.	
Rosetti Radu, Sincere, poezii 92.	
Sadoveanu Mih., Povestiri de sărbători, 234-235.	
Seneca, Liniștia sufletească, 114.	
Silvan Gh., Bătrnul Dan, 219.	
Shakespeare, Hamlet, 221-222.	
Schopenh., Viața, Amor. și Moart. trad. de Pest. 249-250.	
Sienkiewicz H., Bartek învingătorul, No. 258.	
Sihleanu A., Armonii intime 75.	
Spencer Herbert, Despre Educație, 4-5.	
Sperantia Th. D., Anecdote împănate, 201.	
Stăncescu Const., Ce este frumusețea, 71.	
Stăncescu Dumitru, La gura sobei, 35.	
Stavri Arthur, De demult, poezii, 98.	
Stavri Arthur, Pe acelaș drum, poezii, 179.	
Stoenescu Th. M., Poesii, 111.	
Swift, Guliver în țara piticilor, 198.	
Szavolowsky, Cronologie, calendare, 159.	
Teleur Dumitru, Schițe umoristice, 18.	
Teleur D., Alte schițe umoristice, 115.	
Tennyson, Enoch Arden (poema) No. 62 trad. de H. Lecca.	
Theuriet André, Din tinerețe, etc. 11.	
Urechia Dr., Dușmanii noștri, 46.	
Urechia Dr., Cronicile Doctorului, 156.	
Urechia, Dicționar francez-român, 166-178.	
Urechia Dr., Ce naște din pisică, 216.	
Ureche Nestor, Căruta Poștei, 271.	
Vidembruch, Doui trandafiri, 23.	
Vilkins, Antichitatea romană, 14.	
Virgiliu, Geocicele, trad. în versuri de Coșbuc, 242.	
Vlahuță A., Icoane șterse cu portret, 6.	
Vlahuță A., Din goana vieții, I. No. 51. p. II. 57, p. III. u. 59.	
Vlahuță A., Dan, roman partea I. 73-74. p. II. și ult. 76-77.	
Vlahuță A., Iubire, poes. i. 116-117.	
Zamfirescu Duiliu, Nuvele romane, 13.	
Zamfirescu Duiliu, Viața la țară 162-165.	
Zamfirescu Duiliu, Tănase Scatiul, roman, 259-260.	
Zamfirescu Duiliu, Cânt. și plâng., No. 3. p. II. No. 45.	
* Biografiile oamenilor celebri, 26.	
Povesti de Crăciun, 36.	
Minunile Universului, vol. I. 67.	
Minunile Universului, Istoria naturală, vol. II. 68.	
Minunile Universului, Omul și org. sale. vol. III. 69.	
Biografiile mamelor celebre, 123.	
Carmen Sylva, Ullranda, dramă, 275.	
Racine Atalia și T. Banville, sărutarea trad. în versuri de H. Lecca, 276.	
Gorki, Asilul de noapte, 277.	
Eminescu, Povesti și nuvele, 278-279.	
Dumas-Fiul, Damă cu camelli (roman), 280-282.	
Alexandri, Fântâna Blanduziei, 283.	
Schakespeare, Femeia îndărătnică, trad. în versuri. de Haralamb G. Lecca, 284.	
Coșbuc, Antologia Sanscrită, 285.	
Octavian Goga, poezii (premiat de Academia Română), 286-287.	
Ibsen, un dușman al poporului, 288.	

Istoria Românilor Bănățeni

de
Dr. Theol. GEORGE POPOVICIU
protopresbiter ort. român și deputat dictal în Lugoj.

Se estinde pe 424 pagini, format 80 mare, prețul original 6 cor., redus 4 cor.

La cărțile până în valoare de 50 fil., 5 fil., iar dela 50 fil. în sus 10—20 fil. sunt a se alătura pentru porto postal. Pentru trimiterea recomandată plus 25 fil.